

skubbe et finansielt Ansvar fra sig, vil blive tilintetgjort.

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. Holstein omtalte bl. a. Udenrigsministeriets Pressebureau. Det ærede Medlem og andre, der interesserer sig for den Sag, vil maaske erindre, at jeg i sin Tid kæmpede haardt for, at Pressebureauet skulde forblive udenfor Ministeriet og ikke indlemmes som en integrerende Del i dette. Men dette er nu sket, og naar det er sket, tror jeg ikke, det gaar an at angribe Presseattachéerne med en saa svag Begrundelse som den, det ærede Medlem fremførte. Med Hensyn til de tre af dem, det ærede Medlem omtalte, skal jeg ikke udtale mig, fordi jeg ikke en Gang ved, hvem han sigtede til; men om den fjerde, Presseattachéen i Washington, ved jeg, at han er en meget dygtig Mand, og at Staten er vel tjent med ham. I det hele bør man med Hensyn til Vurderingen af disse Tjenestemænds Præstationer erindre, at netop det allerbedste, de gør, faar man maaske allermindst at vide om. Det lader sig derfor ikke gøre at kritisere ud fra et saa daarligt begrundet Udgangspunkt, som det ærede Medlem havde for sin Kritik. Men i Princippet er jeg fremdeles enig med det ærede Medlem i, at hele Pressevirksomheden burde have været holdt udenfor Udenrigsministeriet.

Hvad det her fremlagte Lovforslag angaar, ser jeg ikke rettere end, at Tjenestemændene har haft en god Dag i Dag. Jeg lover mig ikke meget ud af Udvalgsforhandlingerne om dette Forslag, og jeg synes heller ikke, at det fortjener nogen bedre Skæbne end at falde. Det er et Forslag, synes jeg, der er øst af en saa at sige udtørret Kilde. Det er Sand, man faar imellem Fingrene, og ikke befrugtende Vædske. Det er jo nemt at sige, at man vil fremskaffe Penge ved at nedsætte nogle Lønninger, om hvilke man er nødt til at indrømme, at de i Forvejen ikke er flotte, men det er for nemt; jeg tror ikke, det gaar paa den Maade.

Det er imidlertid ikke for at udtale min Tilslutning til de Udtalelser, som den ærede Ordfører for mit Parti (Parkov) fremkom med, jeg har taget Ordet, men det er for at føre en Tanke lidt videre, som han lige rørte ved, og som han udtalte ogsaa havde været fremme hos den højt-ærede Statsminister, nemlig Tanken om at nedsætte en Kommission med det Formaal at foranledige en Simplifikation af hele Administrationen. Jeg tror, at den Tanke

er god, og jeg tror, at den vil man komme tilbage til; men jeg tror, at skal den virke frugtbar, maa man ind paa en Vurdering af hele det Princip, hvorpaa vor Administration hviler. Det kan ikke nytte noget, at man gaar mekanisk frem og klipper her en Taa og hist en Hæl. Det er ikke det mekaniske, der er noget i Vejen med; det er Aanden i Administrationen, det Princip, som bærer Administrationen, saa vidt jeg kender den, der er noget i Vejen med, og man maa gøre sig klart, at det er denne Aand, man maa kræve forandret, hvis man ogsaa økonomisk skal naa til det Resultat, der tilsigtes.

Der blev sagt ogsaa af den ærede Ordfører for mit Parti: *Ja* Tjenestemænd, men vellønnede Tjenestemænd. Jeg er ganske enig med ham i det. Men jeg tror ikke, det vil lykkes at føre det igennem, saa længe Administrationen anordnes paa de Principper, som nu er gældende. Man kan efter min Mening administrere ud fra forskellige Principper. Hvis jeg vil undgaa det uartige Ord Bureaukrati, kan jeg i Stedet for maaske tale om „Hjemmelprincippet“. Der kunde maaske findes et bedre Udtryk, men lad mig blive ved dette. Naar jeg kalder det „Hjemmelprincippet“, saa mener jeg dermed, at alt hvad en Tjenestemand foretager sig i stort og i smaat, det foretager han sig kun med Hjemmel, en Hjemmel, der kan ligge i Love, en Hjemmel, der kan ligge i Reglementer, der meget ofte — jeg kender saadanne Tilfælde — er alt for vidtgaaende og alt for detaljerede, en Hjemmel endelig, der, hvis den ikke kan findes paa et af disse Steder, skaffes til Veje gennem Skrivelser, der udveksles, og til hvilke Tjenestemændene saa kan holde sig.

En Administration, der hviler paa dette Princip, maa og skal blive en dyr Administration, dyr paa Grund af det uhyre Papirforbrug og dermed forbundne uhyre Arbejdsforbrug, som uadskilleligt knytter sig til dette Princip. Og det er min Overbevisning efter den Erfaring, jeg har med Hensyn til Administrationen her i Landet, at det er netop ud fra dette Princip, at Administrationen arbejder, og at det i meget væsentlig Grad er Grunden til, at der findes mange flere Embedsmænd her i Landet end nødvendigt, og at disse har meget mere Arbejde og bruger meget mere baade af Lokaler og af Papir og alt muligt, end de Sager, som de afgør, kræver. Men en Administration, der hviler paa dette Princip, maa og skal blive dyr. Alligevel er det ikke det, der er dens værste Mangel; den værste Mangel er, at en saadan Admini-